

یادگیری من و دانش آموزانم

تأثیر کارآمدی آموزگار بر افزایش اعتماد به نفس و کاهش غیبت و ترک تحصیل

شکوفه رنجبر گلشواری
آموزگار، قشم

گروه‌های سه‌نفری بفرستند و سرگروه‌ها تکلیف‌ها را، با نظارت من، بررسی و رفع اشکال کنند. به‌غیر از بررسی تکلیف و رفع اشکال درسی، رفع اشکال نرم‌افزارهایی که دانش‌آموزان با آن‌ها کار می‌کردند نیز در این گروه‌ها انجام می‌شد. با نظرسنجی از اولیا و دانش‌آموزان، یک روز در میان، ساعتی را برای آموزش کار با نرم‌افزارها و رفع اشکال گذاشتیم. کم‌کم شروع کردیم به ساخت محتوای کوتاه با صدای دانش‌آموزان. این کار برای بچه‌ها تازگی داشت. سعی می‌کردند در ساخت محتوا خلاقیت داشته باشند و حتی با هم همکاری کنند. قرار شد بچه‌ها به‌جای انجام تکلیف آخر هفته، کار جالبی انجام دهند. آخر هر هفته کتابی را تعیین و مبحثی از مباحث همان کتاب را مشخص می‌کردم که در طول هفته تدریس شده بود، مثلاً ریاضی مبحث جمع کسرها. دانش‌آموزی که امکانات تولید محتوا را با استفاده از گوشی یا رایانه داشت، این مبحث را با توجه به امکاناتش آماده می‌کرد و روز شنبه ارائه می‌داد. بچه‌هایی که امکانات فناورانه نداشتند هم با استفاده از آنچه در اختیارشان بود، مثل تخته

آموزگاری ۳۳ ساله‌ام، با ۱۷ سال سابقه‌ی کار. عاشق آموختن و یاد دادن هستم. تاکنون، در این مسیر، تلاش کرده‌ام خودم هم با بچه‌ها آموزش ببینم. از این‌رو، همیشه همراه با سؤال‌هایی که دانش‌آموزان می‌پرسند و برای رفع کنجکاوی آن‌ها، من هم شروع به مطالعه می‌کنم. اگر سؤالی پرسیده می‌شد و من درباره‌ی آن اطلاعاتی نداشتم، در حضور بچه‌ها، با استفاده از سیستم هوشمند مدرسه، در مورد همان سؤال تحقیق می‌کردم و از این طریق، روش درست جست‌وجو کردن در اینترنت را هم به آنان یاد می‌دادم. علاوه بر این، خودم با آموزش‌های جدید به‌روز می‌شدم، دانش‌آموزانم را نیز تشویق می‌کردم در زمینه‌ی نرم‌افزارهای مهم و کاربردی مثل «کامتاز، اینشات، پاورپوینت و ویسوا» آموزش ببینند و با استفاده از این نرم‌افزارها محتوای درسی با صدا و تصویر خودشان برای کلاس آماده کنند. این موضوع تأثیر بسیار خوبی در افزایش اعتماد به نفس آن‌ها داشت.

امسال، در آموزش مجازی، همین روش را ادامه دادم. راه بسیار سختی بود. نخست نرم‌افزارهای مناسب را به دانش‌آموزانم معرفی کردم، اما قبل از آن، خودم روی این برنامه‌ها تسلط لازم و کافی را یافتم.

سپس بچه‌ها را در گروه‌های سه‌نفری قرار دادم. قرار شد آن‌ها تکلیف‌هایشان را در همان

دبستان پسرانه‌ی شهید مطهری مدرسه‌ای است که در استان هرمزگان، شهرستان قشم قرار دارد و آقای جمالی مدیر آن است. مدرسه ۴۵۰ نفر دانش‌آموز دارد و ۱۳ کلاس درس. جمعیت تقریبی هر کلاس ۳۴ نفر است. خانم شکوفه رنجبر آموزگار پایه‌ی چهارم است و در کلاسش ۳۹ دانش‌آموز دارد.

پرسش‌نامه

بسمه‌تعالی
دانش‌آموزان عزیز
پرسش‌نامه‌ای که در اختیار دارید،
به‌منظور «سنجش میزان تأثیر روش
تدریس و مدیریت معلم بر افزایش
رغبت دانش‌آموزان در کلاس برخط»
طراحی شده است. خواهشمند است
با دادن پاسخ‌های صادقانه در زمینه‌ی
عملکرد خود و آموزگار در کلاس،
همکاری لازم را مبذول فرمایید.
با عبارتهای «خیلی زیاد، زیاد،
متوسط و کم» به سؤالات پاسخ بدهید.

جنسیت:

پایه‌ی تحصیلی:

سال تحصیلی:

رضایت شما از روند برگزاری کلاس
برخط امسال چقدر است؟

یادگیری شما در زمانی که خودتان
درس را ارائه داده‌اید، تا چه اندازه
عمیق بوده است؟

روش تدریس معلم چقدر در حضور
به‌موقع شما در کلاس درس مجازی
تأثیرگذار بوده است؟

اخلاق معلم چقدر در میل و رغبت شما
برای شرکت به‌موقع در کلاس مجازی
تأثیر داشته است؟

یادگیری شما از درس‌هایی که
هم‌کلاسی‌هایتان ارائه کرده‌اند، تا چه
اندازه بوده است؟

آموزش نرم‌افزارهای کاربردی چقدر در
یادگیری درس‌ها به شما کمک کرده
است؟

استفاده‌ی معلم از نرم‌افزارهای
کاربردی چقدر در یادگیری درس‌ها به
شما کمک کرده است؟

به‌روزرسانی اطلاعات معلم و تسلطش بر
موضوع تدریس تا چه میزان بر سرعت
یادگیری شما مؤثر بوده است؟

با سپاس فراوان

و حتی صفحه‌ی دفتر، لگو،
نمد و اسباب‌بازی‌هایشان، تدریسی
عالی را انجام می‌دادند. آن‌ها از خودشان
فیلم می‌گرفتند و می‌فرستادند. دانش‌آموزانی
که در آن هفته نوبت تدریسشان نبود، باید
موضوع مشخص‌شده را مطالعه می‌کردند تا
بتوانند در روز شنبه در پرسش‌ویاسخ شرکت
و به دوستان هم‌گروهی خود در فهم بیشتر
مطلب کمک کنند. در این بین اولیا هم به
کمک ما آمدند و در تدریس ایده‌های جالبی
را پیشنهاد دادند که بر جذابیت کار افزود. این
مسیر تمرینی شد برای افزایش اعتمادبه‌نفس،
مسئولیت‌پذیری، نظم و تمرین سخنوری
دانش‌آموزان. بازخوردهای مثبتی که بچه‌ها از
من و هم‌کلاسی‌های خود دریافت می‌کردند،
آنان را برای ادامه‌ی کار ترغیب می‌کرد، تا آنجا
که خودشان می‌توانستند در آموزش نرم‌افزارها
به دوستانشان کمک کنند.
از آنجا که دانش‌آموزانم در زمینه‌ی نرم‌افزارها
آموزش دیده‌اند، در مسابقات به‌خوبی شرکت
می‌کنند و از این طریق انگیزه‌ی بیشتری برای
یادگیری به دست می‌آورند.
این‌گونه است که شاگردان من به‌راحتی مقابل
دوربین می‌روند، خیلی خوب صحبت می‌کنند
و سخنرانی و تدریس می‌کنند.
با این فعالیت‌ها، دانش‌آموزانم تا حد مطلوبی
به کلاس درس علاقه‌مند شده‌اند و غیبت‌های
آن‌ها به‌حداقل رسیده است. در پایان سال
هم پرسش‌نامه‌ای را به‌منظور سنجش روند
کار امسال طراحی کردم تا میزان رضایت و
موفقیت کارم را بسنجم.